

ALRIK

VIGGO

ESTRID

MAGNAR

SUGGEN
OG
GALTEN

MAGGIE
MIGRÆNE

FREJA

BJÆREN

ÅSA LARSSON & INGELA KORSELL

HENRIK JONSSON

PÅ DANSK VED LILIAN KINGO

KAN DU
HUSKE, HVAD
DER SKETE I
MYLINGEN?

SIMONS KAMMERAT,
ANTON, SPISTE AF ALRIKS
PANDEKAGER HENNE I
SKOLEN ... OG DE VAR
FORGIFTEDE.

OG PÅ KIRKE-
GÅRDEN SAD IRIS
SKJULT I ET TRÆ
... MED EN SAKS I
HÅNDEN.

SHH! VI ER NOGLE,
DER FORSØGER AT
ARBEJDE.

K A P I T E L 87

Urolige drømme

Viggos vækkeur bipper klokken to om natten. Han er lysvågen med det samme. Det er tid til at stå op og foretage et videnskabeligt eksperiment.

Viggo har nemlig hørt, at hvis nogen dypper ens fingre i vand, mens man sover, tisser man i sengen.

Og når man har hørt sådan noget, er man jo nødt til at finde ud af, om det passer. Og Viggo har en storebror, der egner sig rigtig godt som forsøgsobjekt.

Alrik ligger og sover i sengen ved siden af. Viggo ligger stille og lytter. Nej, Alrik vågnede ikke af bippet. Godt.

Viggo har forberedt sig. Under sengen står Frejas vandskål. Nu lister han sig hen til Alrik med vandskålen. Alrik ligger på ryggen. Den ene arm hænger ned fra sengen, ned mod gulvet. Perfekt.

Viggo fører vandskålen op til Alriks fingre. Det her er den farlige del af eksperimentet. Hvis forsøgsobjektet vågner, slår forsøgsobjektet sikkert Viggo ihjel. Men den risiko må man løbe, når man brænder for videnskaben.

Viggo venter. Alriks vejrtrækning bliver urolig, men han vågner ikke. Og han tisser heller ikke i sengen. Viggo løfter op i dynen og tjekker. Han venter lidt længere. Alriks fingre er nede i vandet.

Alrik drømmer. Urolige varselsdrømme. Drømmen starter med, at han er ved at drukne. Han er nødt til at få luft. Svømmer opad. I det øjeblik han bryder gennem vandoverfladen, kommer han til et helt andet sted.

Nu svæver han under loftet i et mørkt, koldt rum. En person, eller snarere en skygge, står midt i rummet.

Skyggefiguren er i gang med at vikle en knoglestump ind i garn og stofrester. Vikler og vikler. Til sidst ligner det et lille garnnøgle.

Nu lægger skyggefiguren nøglet ned i en skotøjsæske og mumler. Det er ord på glemte sprog. Besværgelser.

Hvad er det, der ligger i æsken? I drømmen svæver Alrik nærmere. Men i skotøjsæsken ligger der kun en kugle af garnrester og stofrester. Alrik rækker hånden ud for at røre ved kuglen, men standser op. Nej, han tør ikke! Den lille kugle ligger helt stille. Men Alrik kan mærke, den har forandret sig.

Han ved, den kan se ham. Selvom den ikke har nogen øjne. Han ved, den er levende. Selvom den ikke har noget hjerte. Den venter og iagttager Alrik. Som et rovdyr, der lurar på sit bytte.

Den er helt nyfødt. Men den er en uhyggelig lille ting. Og det føles, som om den ved, hvem han er.

Der går et stød af rædsel gennem Alrik.

Pludselig er han et andet sted igen. Sådan som man kan flytte sig fra sted til sted i drømme. Nu står han oppe på taget. Deroppefra kan han se, at hundredvis af mus forlader huset. De flygter som fra et synkende skib.

De er bange, tænker Alrik. De kan mærke det der garnnøgle, eller hvad det nu er. Og de flygter i

panik. Det går op for Alrik, at han også er nødt til at flygte. Han skal væk. Men hans arme og ben er som lammet. Han kommer ingen vegne.

Viggo betragter Alrik. Det ser ud, som om han har mareridt. De lukkede øjenlåg sitrer, og hans ben rykker uroligt. Måske drømmer han om noget, der er på jagt efter ham.

Pludselig snapper Alrik efter vejret og sætter sig ret op og ned i sengen. Han griber fat i Viggos trøje og stirrer vildt på ham.

”Shit, hvad drømte du om?” spørger Viggo og skubber forsigtigt vandskålen ind under sengen med foden.

Alrik tænker efter. Men de mørke drømme er forsvundet. Lige før var de helt tydelige. Nu er de væk. Der er kun et krybende ubehag tilbage, som får nakkehårene til at rejse sig.

”Jeg ... det kan jeg ikke huske,” svarer han. ”Men det var uhyggeligt.”

”Skal jeg lægge mig her hos dig?” spørger Viggo.

Alrik nikker. Viggo henter sin egen pude og kravler ned ved siden af sin bror.

Efter et stykke tid falder Viggo i søvn, men Alrik

har svært ved at falde til ro. Det var noget ubehageligt noget, han drømte. Og hvorfor er hans fingre våde? Han sutter vel ikke på tommeltotten i søvne? Hvis han gør, vil han aldrig turde overnatte hos kammerater.

K A P I T E L 8 8

Jeg er lissom også ved at dø

Alrik og Viggo sidder ved morgenmaden. Udenfor er himlen grå og kold, Men på køkkenbordet er der tændte stearinlys. Anders har lavet grød med æblemos og kanel. Laylah nipper til sin kaffe. Alrik suger duftene i sig. Kanel, levende lys, lugten af morgenavis. Hvor han dog elsker det. Åh, hvor ville han dog gerne blive hjemme i dag.

Men i dag er det Mariefredskolens friluftsdag.

”Jeg ville hellere i fængsel end have friluftsdag,” siger Viggo. ”Søde Laylah, ring til skolen og sig, jeg er syg. Jeg er ret sikker på, at jeg lissom er ved at dø.”

Han lægger panden i bordet.

”Jeg er lissom også ved at dø,” siger Alrik, og også han lægger panden i bordet. ”Tak for den tid, vi har haft sammen, Anders og Laylah.”

”I skal spille golf,” griner Laylah og ugler Alriks hår. ”Det bliver da rigtig sjovt.”

”Sjovt?” Viggo sætter sig ret op og ned. ”Golf? Sjovt?”

”Den eneste grund til, at vi skal spille golf, er, at der næsten ikke er nogen, der har valgt det,” siger Alrik. ”Alle valgte emne, inden vi startede på Mariefredskolen. Vi fik det, de andre ikke gad have.”

”Det er sindssygt uretfærdigt,” siger Viggo. ”Jeg ville have klatring. Hvad som helst, bare ikke golf. Seriøst, Laylah, jeg kan tage med dig på arbejde i dag. Du må få lov til at bore i mine tænder. Uden bedøvelse. Hellere det end golf.”

Anders skriger af grin.

”Jeg vil hellere skifte lortebleser end spille golf,” siger Alrik.

”JEG vil hellere skifte lortebleser på OLDINGE,” råber Viggo. ”Og børste deres gebis.”

”Så er det nok!” siger Anders. ”Vi spiser morgenmad, og min mave kan ikke klare ...”

”Jeg vil hellere børste oldingegebisser OG drikke tandbørstevandet!” siger Alrik. ”Alt andet end golf!”

”HOLD OP!” råber Laylah og griner. ”Anders får brækfornemmelser!”

”Ring og sig, jeg er syg,” siger Anders og lægger panden i bordet. ”Jeg er ved at dø. Lissom.”

”Ja, nu døde Anders,” siger Viggo alvorligt. ”Og det er din skyld, Laylah. Hvis du havde haft styr på os, var det her aldrig sket.”

”Vi ville gerne støtte dig i din svære stund,” siger Alrik og rejser sig op. ”Men vi er desværre nødt til at spille en runde golf. Eftersom du nægter at melde os syge.”

”I stakler,” siger Laylah og smiler. ”Men nu, hvor Anders lissom er død, ville I måske være så venlige at stille alle tallerkenerne i opvaskemaskinen. Og glem ikke jeres regntøj, hører I?”

”Vær sød at skaffe os en ny plejefar, til vi kommer hjem,” siger Viggo til Laylah. ”Helst en, der ikke snorker.”

”Jeg snorker da ikke,” mumler Anders ned i dugen.

”Shh,” siger Laylah og lægger hånden på Anders’ kronragede hoved. ”De døde taler ikke.”

Viggo propper sit regntøj ned i rygsækken.

Alrik kigger på sin regnjakke. Den er mønstret. Lysegrå striber, der går på kryds og tværs hen over det sorte regnjakkestof. Da Laylah spurgte, om han ville med hen og købe regntøj, sagde han nej. Det fortryder han nu. Hvis han selv skulle vælge, ville han have taget en sort regnjakke. Ikke sådan en grim en. Nej, den bliver hængende på knagen.

Det kommer nok ikke til at regne, tænker han.

Viggo og Alrik tager ladcyklen hen til golfbanen. Alrik tramper i pedalerne. Viggo står på støttestængerne.

I det øjeblik de er fremme, begynder det selvfølgelig at regne.

”Typisk,” siger Viggo. ”Nu kan det ikke blive værre.”

Men der tager han fejl, for om præcis et sekund bliver alting meget værre.